

MASTER NEGATIVE NUMBER

6016.68

---

*போர்வாள்
வாள் 5, வீச்சு 1
September 01, 1951*

Record no. 2368

Pōrvā!

Vā! 5, vīccu 1

September 01, 1951

Record no. 2368

3/9/1957

M.V.M BANGALORE, 2

வாரன் 5 விச்சு 1
1-9-51 சனிக்கிழமை
ஆசிரியர்கள்:
காஞ்சி, மணிமொழியார்
Mr. இளஞ்செழியன் B.A.Hons
தலை ஆசிரியர்:
காஞ்சி, கல்யாணசுந்தரம்
விலை 2 அணு

ஆறுமுகத்தின் அகோர மரணம்

கள்ளமார்க்கெட் கழுதுகள் கொத்திக்கொன்றன

நெல்லை ஜில்லா முடிந்த
வேந்தல் கிராமத்திலுள்ள
கோ—ஆபரேடிவ் ஸ்டோ
ரின் ஊழல்களையும், நடந்த
கள்ளமார்க்கெட் கடையும்
ஆம்பலப்படுத்தி வெளிக்
கொணர்ந்த காரணத்திற்
காக ஸ்தல சோஷலிஸ்ட்
கட்சி யூனிட் காரியதரிசி
தோழர் ஆறுமுகம் இருகை
களும் வெட்டப்பட்டு
27-7-51-தேதியன்று பரி
சேர்த்துச் செய்யப்பட்டார்.
கொலை செய்தது ஸ்தல காங்
கிரஸ் காரனும், டை
ஸ்டோர் காரியதரிசியுமான
முத்துசாமி எனவும் தெரிய
வருகிறது.

ஆகஸ்டு 12, 13 தேதிகளில்
கோவையில் நடைபெற்ற
தமிழ்நாடு சோஷலிஸ்ட்
கட்சியின் மகாநாடு இதைக்
கண்டித்து கிறிஸ்துவநிறி
யுள்ள தீர்மானத்தில்
உபோதய சாட்சியங்கள்
இருந்தும் ஸ்தல அதிகாரி
கள் ஒரு தலைப்பட்டசமாக
சதிகாரர்களுக்கு ஆதரவாக

நடந்துகொண்டதை பல
மாக ஆட்சேபித்து கண்
டித்துள்ளது.
மேலும் 26-8-51-ம் தேதி
தமிழ்நாடுக்கும் பொதுக்
கூட்டங்கள் நடத்தி முடித்
தானேந்தல் தோழர் ஆறு
முகத்தின் கொலையைப்

பற்றி பகிரங்க விசாரணை
செய்து கொலைகாரர்களை
கைது செய்தும் பாரபட்
மாக நடந்துகொண்ட அ
காரிகளின் மீது நடவடிக்கை
எடுக்க வேண்டுமெனவு
கோரி தமிழ்நாடு சோ
(13-ம் பக்கம் பார்க்க)

எரியும் பிணத்தை நடைப்பிணம் தின்கிறது

காங்கிரஸ் ஆட்சியில் கண்கண்ட உண்மை.

(சம் 5-)

நண்பகல், கதிர்வான கொடூர ஆட்சி நடந்துகொண்டிருக்கிறது. தனது சர்வாதி காரத்தைச் சிறிதளவாவது தளர் த்திக்கொள்ளாத பகலவன் வெண்கதிர்களை விசிய வண் ணம் வானவீதியிலே சஞ்சரித் துக்கொண்டிருக்கிறான். மக்கள் தத்தம் அலுவலிலே கவனம் செலுத்துகின்றனர்.

அதோ ஒரு எலும்புக்கூடு! நடைப்பிணம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. வெய்யிலின் வேகம் அதன் நடைபயிலை படுத்த முடியவில்லை. எலும்பு ஒரு நடக்கிறது. ஊரின் கோடிக்குச்செல்லுகிறது. தூரத் திலே கொழுந்துவிட்டுடையும் நெருப்பு தெரிகிறது. நடைப் பிணத்தின் முகத்திலே ஒருவித மகிழ்ச்சி மலருகிறது. நெருப்பை நெருங்கிற்று நடைப்பிணம், பிணம் ஒன்று எரிந்துகொண்டிருக்கிறது. நடைப்பிணம் அங்கும் இங்கும் பார்க்கிறது. எரிந்து கொண்டிருக்கும் பிணத் தின் உடலிலிருந்து ஒரு பகு தியை எடுக்கிறது. என்ன கொடூரம்! நடைப்பிணம் எரியும் பிணத்தின் இறைச்சியைக் கடித் துத் தின்கிறது. பக்கம் இருந்த பருந்து பறந்தது. கழுகு சிற கடித்து வினாந்தது.

சற்று தொலைவிலிருந்த மக் கள் கூட்டம் இக்கோர நிகழ்ச் சியைப் பார்த்துப் பதறி ஓடி நடைப் பிணத்தைத் தடுத்து நிறுத்திபுது. நடைப் பிணம் கையில் கிடைத்த தங்கப்பே

ழையை இழந்துவிட்டதுபோல் விழித்தது. மனிதமாயிசும் தின் னும் அந்த மனிதன் இழுத்து வரப்பட்டு போலீஸார் வசம் ஒப்புவிக்கப்பட்டான்.

போலீஸார் அதட்டினர்; அடி தருவதாக மிரட்டினர்; உருட்டுவிடிகளால் பார்த்தனர். நடைப்பிணம் கேலிச் சிரிப்பு கிரித்தது. பிறகு பேசியது, "நாலிரந்து நாட்களாய் உண்ண உணவில்லை. முடிவில் உணவு சடுகாட்டில்தான் கிடைக்கு மென வந்தேன். என் வரவும் வீண்போகவில்லை. உணவும் கிடைத்தது. ஆனால் சரியாய்ப் பிசிப்பதற்குள் மக்கள் பிடித்து உங்கள் கையில் ஒப்படைத்து விட்டனர்."

போலீஸார் ஒரு கணம் ஸ்தம்பித்துவிட்டனர். பிறகு அவனுக்கு உணவளித்து அவர் களது கண்காணிப்பிலே வைத் தனர்.

இந்தப் பயங்கரக் கற்பனை 'அராபிய இரவு'களிலே யாரா வது மாந்தரீகன் செய்வதாகத் தான் இருக்கும், அல்லது ஏதாவதொரு நவீனத்திலே வரும் இச்சம்பவம் என்றுதான் எண்ணத்தோன்றும். எவருக் கும், இல்லை! இல்லை!!

நிகழ்ச்சி உண்மையிலேயே நடந்திருக்கிறது. அதுவும் புண்பூமி, சுவர்க்க வாசல் என்றெல்லாம் போற்றிப் புகழப் படும் இந்தியத் துணைக்கண்டத் தின் தென் பகுதியிலே! காவிரி

யும், தென்பண்ணையும், பாலா றும் ஒடும் தமிழகத்தில்! நஞ்சு யையும் புஞ்சையையும் தன் னகத்தே கொண்ட தமிழகத் தில்!

ஆச் சரியம் ஆனாலும் உண்மை.

ஆகஸ்ட் திங்கள் மூன்றாம் நாள் திருக்கோவிலூர் என்ற இடத்திலே, பசியால் வருந்திய இருபது வயது வாலிபன், சுடு காடு எரி, வெந்துகொண்டிருந்த பதினாறு வயது வாலிபனின் சதையைச் சிதைத்து உண்ணு வதைப் பார்த்த மக்கள், அவ னைப் போலீஸார்வசம் ஒப்பு விக்க, அவர்களும் விசாரித்த னர். அவன் "பசி" என்று பதில் கூறினான். போலீஸார் உண வளித்து அவனைத் தம் கண் காணிப்பில் வைத்தனர்.

எவ்வளவு பயங்கர சோக நிகழ்ச்சி. மனிதனை யே மனிதன் உண்ணும் நிலை! கத்தாழை, புளி யங்கொட்டை, விவக்ளை இவைகளுக்கு அப்பால் மனி தனே மனிதனுக்கு உணவாகி னான். மனிதன் கழுகாக மாறு கிறான். கேட்கவே சிக்க முடி யாத சம்பவம். ஆனாலும் நடந் திருக்கிறது நாட்டில். நெஞ் சம் புண்ணாகிறது.

உணவுப் பஞ்சத்தினால் ஏற் பட்ட விளைவுகளிலே அதிபயங் கரமானது திருக்கோவிலூர் நிகழ்ச்சி. வீதியிலே பசியால் வருந்தி மடிந்துகிடந்த பிணம்! நகராட்சி மன்றத்தின் பக்கம் (10-ம் பக்கம் பார்க்க)

புதிய தொடர்கதை:-

நான்காம் பகுதி
குழந்தை

சித்த நாள் காலை!.....
தேரவன் தன் ஒளிக்கற்றைகளை பாய்ச்சிக் கொண்டு நின்றான். அதை அந்தக் காட்டில், மரக்கிளை என்ன இடுக்குகளின் வழியாக ஊடுசி வந்து தரையை முத்தமிட் டுக்கொண்டிருந்தன.

ஒர்பெரிய மரத்தடியிலே உட் டாந்து கொண்டு வண்ணக் குழம் புனைக் கலக்கிக் கொண்டிருந் தான் ஒளியன். பல வண்ணக் குழ்புகள் அங்குப் பரத்திரங் களில் ஊற்றி வைக்கப்பட்டிருந் தன. ஒளியக் கோல்கள் அவை களின் அருகே இருந்தன. சித்திர மொழி வேண்டிய அழகுத்துணி, சட்டியிடப்பட்ட அந்த மரத்தின் மீது சாத்தப்பட்டிருந்தது. சிற் றெகளை சித்திரக்காரனை ஏமாற் றிக் கொண்டிருந்தான்!—சித்திர மின் காலடிச் சத்தங்களைப் போல ஒலிபெருப்பின் அவை!...

"டக்...டக்...டக்...டக்..."

குழைமரின் குளம்படிச் சத்தம்! சத்தம் வரவர அதிகமாகக் கேட் டது. குதிரை வீரன் ஒளியனை நேருக்கக் கொண்டிருந்தான். அவனைப் பார்ப்பதற்கே பயமாக இருந்தது ஒளியனுக்கு! முத்தில் முத்தில் கையில் சாட்டை! இடை மிட் உறைகான்!...

"டேய்!...கோபம்!...—புகழ்புக் கான் கேட்டான்.

"நான்...பு...ஒரு குழியில்!..."

"தேரனே அவனுக்கு இளவாணி யின் மடத்தை வரைந்த தந்தை வன்!..."

"ஆம், வந்தான்."

"ஆஹ! அப்பத ஒளியம்!..."
ஒளியம்!...ஒரு உதவி உய்யலாக வேண்டும்!..."

"என்ன?..."

"...செய்கிறேன்' என்ற முக் கூட்டியே சொல்லி...கூடப் பொழுதென் னான் அதைக் கேட் பேன்!..."

"செய்ய முடிந்ததாக, செய்யத் தக்கதாக அது இருந்தால் தவறா செய்கிறேன்!..."

"ஆம். அத்தப்பயல் பரிசின் பன்!...உண்ட விட்டபிறகு, உண் டகம் செய்தவன்! அரசைச் சத்தக் அடியெடுத்துப் பார்த்த முகத்த ஆண்டிப்பயல்!...கேற்று கையும் மெய்யுமாகப் பிடிபட்டாரன்! இன்று சிறைவிலிருந்து தப்பி ஓடியுள்ளான்!...சிச்சயமாக உம மிடம் வருவான்! நீர் அவனிடம் பேசிக் கொண்டிருந்து என்னை அவ சைகை காட்டினால் நான் அவ னைப் பிடித்துக் கொண்டுவிடுவேன்!...ஆம். இந்த உதவியை நீர் எனக்குச் செய்தாக வேண்டும்!... நான் யாரென்று தெரிவித்தே? இளவரசியின் தாய் மரமன்! செய்தல் உட்குள் வருகலால் மன் னன்!..."

"அல்லலுற்று நின்றா! உதவி!... வீரன் கேட்கு உதவியாகி... துன்னியாகப் புரளியாகி... கட்டிப் பிடிக்கத் திறமை இல்லாத சித் தம். குசனாள் உயர்த்தி அதை மரமிடம் வைப்பாட்டி சித்தனை வசிறுப் பசிகு அழைத்துக் கொண்டே சொன்னதையே அதைப் போலல்லவா திருக்கிறது...கதி?... அன்னியென்னை கன்னகெஞ்சம் படைத்த நயவஞ்சக கரிடென்ன அன்னியிடம்?....தப்பிப்போக அனைப்பிக்கத் திறமையற்றதாக வண்பிக்கத் திறமையற்றதாக மன் நெய்தல் காட்டின் உருக்கால் மன் னன்!...ஐயர்! அந்த உதவியை!—ஆம் துரோகத்தை—கான் செய்ய மாட்டேன்!..."

"டேய்!...இக்கே...கதி!...தன் கையிருந்த சாட்டை மரமன் ஒரு பேரினாச்சகை புண்ணெண்ணின் முகமூடி வீரன்! ஒளியம் புகழ் வல் புகழ்!..."

(14-ம் பக்கம் பார்க்க)

இந்தியாவை ஆட்டிவைக்கும் உத்தர பிரதேசம்!

உத்தர பிரதேசம் ஓர் வால் நட்சத்திரம்!

இந்தியத் துணைக்கண்டத்தின் அரசியலில் உத்தர பிரதேசம் ஓர் முக்கிய பங்கை ஏற்றுக் கொண்டு இருக்கிறது. விடுதலை போராட்ட காலத்தில் இருந்தது போலவே, இன்றும் உத்தர பிரதேசத்திற்கு, இந்நாட்டு அரசியலில் ஆதிக்கம் இருந்து வருகிறது. இந்த ஆதிக்கம், எதிர்காலத்தில் மேலும் கூடுதலாகும்.

இந்நாட்டில் தலைமையுடைய புதிய டெல்லியிலிருந்துதான் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது என்று பொதுவாக நம்பப்படுகிறது— சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் உண்மை அதுவல்ல. திட்டங்கள் உத்தர பிரதேசத்தில் உருவாக்கப்படுகின்றன. அத்திட்டங்கள் மறைமுகமாகவும் நேரடியாகவும் புது டெல்லியில் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரப்படுகின்றன. இதுவே உண்மை நிலையாகும்.

உத்தர பிரதேசத்தின் வடக்கு எல்லை நேபால், மத்திய பாரத் தெற்கே கிழக்கிலும் மேற்கிலும் முறையே பீகாரும், யாஞ்சாலமும் ராஜஸ்தானமும் இருக்கின்றன.

காசி, தேரி, சிரௌவல், ராம் பூர் முதலிய சுதேச சமஸ்தா னங்களுக்கும் ஒன்று சேர்க்கப்பட்டு, முன்னாள் ஐக்கியமாகாணம் இன்றைய உத்தர பிரதேசமாகக் காட்சி அளித்துக் கொண்டு இருக்கின்றன. அதன் நிலப்பரப்பு 109000 சதுர மைல்கள் அங்கு மொத்தம் குடியிருக்கும் மக்கள் கோடி.

அங்கு சுமாரான மழை உண்டு. நீர்ப்பாசன வசதிகள் ஏராளம். முந்தியதால் ஏற்படும் குறைபாட்டைப் பிந்தியது நேர் செய்துகொண்டிருக்கிறது. இதன் விளைவாக, அங்கு அதிகமான நிலப்பரப்பு சாகுபடிக்கு உள் ளாக்கப்பட்டு இருக்கிறது. எனவே, உணவு உற்பத்தியில் அந்த இராஜ்யம் ஓர் உபரி இராஜ்யமாக இருக்கிறது.

இந்தியத் துணைக்கண்டத்தில் அபிவிருத்தி செய்யும் ஒரே ஒரு இராஜ்யம் இருக்கிறது என்றால், அது உத்தர பிரதேசம் தான். உணவு உற்பத்தியில் உபரி இராஜ்யமாக இருப்பதுடன், இயந்திரத் தொழில் வளத்திலும் உத்தர பிரதேசம் முகன்மையாக இருக்கிறது. கல்கத்தா பம்பாய்க்கு அடுத்த படியாக, நாட்டில் தொழில் வள மிக்க பகுதிகளில் மிகச் சிறந்ததாக காண்பூர், இருக்கிறது.

இந்தியத் துணைக்கண்டத்திலுள்ள மற்ற எல்லா இராஜ்யங்களிலிட உத்தரபிரதேசத்தில் தான் அதிகமான நகரங்கள் இருக்கின்றன. ஆக்ரா, அலகாபாட், காசி, கான் பூர், லக்னோ, ஆகிய நகரங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் சுமார் 250000 மக்களுக்கு அதிகமாக இருக்கின்றன. அங்கு ஐந்து பல்கலைக் கழகங்கள் இருக்கின்றன. உத்தர பிரதேசத்தில் தான் அதிகமான மைல்கள் புதைவண்டித் தொடர் செல்லுகிறது.

இவ்வளவு இயற்கை செயற்கை வளநிறுத்தம்கூட, உத்தர பிரதேசம் மக்கள் கோடி.

தர பிரதேசத்தில் வசிக்கும் மக்களில் பெரும்பாலோர் ஏழைகள்—பாம ஏழைகள், தேசத்தில், சகத்தில், வாழ்க்கை வசதிகளில் ஆக அனைத்திலும் அங்குள்ளவர்களில் அதிகப்படியானவர்கள் ஏழைகள்—மிகமிக ஏழைகள்.

அங்கு இயற்கைவளம் இருக்கிறது—தொழில் வளம் இருக்கிறது—இருந்தாலும் அவ்வுள்ள மக்கள் வாழ்க்கை வசதிகளைப் பெற முடியாமல் ஏழைகளால் தாக்குண்டு, வாழ்க்கைச் சமையைத் தாங்க முடியாமல் தாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இந்தியாவின் நடைமுறை அரசியல் கேந்திர ஸ்தானத்தில் பிடித்துக்கொண்டு இருக்கிறது உத்தர பிரதேசம். இங்கு இருந்து இயக்கப்பெறும் சூழ்தரக் கயிற்றின் அசைவால், புது டெல்லியின் மூலமாக, இந்திய பூபாகமே ஆட்டம் கொடுக்கிறது. அந்த அளவு அரசியல் ஆதிக்கம் உத்தர பிரதேசத்தினிடம் சிக்கிக்கொண்டு இருக்கிறது.

இந்தத் தேசத்தை ஆட்சி புரிந்துகொண்டு இருப்பது காங்கிரஸ் கட்சி. ஆட்சித் தலைவர் பண்டித ஜவகர். ஆனால், காங்கிரஸ் இயக்கிக்கொண்டு இருப்பவர்கள் புருஷோத்தம தாஸ் தாண்டனும், அவரை யொத்த மக்களும்தான். இந்தக் கும்பலும், காங்கிரஸில் ஆதிக்கம் செய்யுமோரில் பெரும்பாலும் மக்கள் கோடி.

ஒத்துழைப்பைத் தர ஆர்வத்தோடு முன் வருகின்றன. குறிப்பிட்ட ஒரு தொழில் வட்டத்தில் மட்டும் முக்கால்கோடி ரூபாய் வசூல் செய்ய இக்கூறுகள் திட்டமிட்டு இருக்கின்றன. இது சமயம் தவறில்லை மறுசமயம் வாய்ப்பது அரிதான சந்தர்ப்பத்தை நன்கு பயன் படுத்திக் கொள்ள, 'நாட்டுப் பற்று' கிராமப் பிரதேசத்தில் அரசுகளும் தயாராகவே இருக்கின்றன. (இலாசலுக்கைகள், பிரதிபலனங்கள்) பெறுவதற்காக, தேவைக்கு இரட்டிப்பாகப் பணம் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள் அவர்கள்.

தொழில் அரசுகளின் போரம் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. அவர்கள் கேட்ட சலுகை என்ன என்பதை அறிந்து கொள்வது கஷ்டமல்ல. லட்சக்கணக்கான கஜம் துணிகள், வழக்கமான முறை யில் கிறிபனைக்கு அனுப்பாமல்; சொந்தத்தில் கிறிபப் பணமாகக் கிக் கொள்வது அல்லது உற்பத்திக் கணக்கில் குறிப்பிடாத பத்திக் கணக்கில் வண்பிப்பது சில ஆசிராமின் வண்பிப்பது விற்பனை கொள்ள அன்மதிப்பது போன்ற மிகச் சாதாரண சலுகைகளை பெறுவதாக இருக்கலாம். அவ்வளவுதான். இந்நிலையிலும் கள்ளச் சந்தைக்கு எப்படி பொருள்கள் போகின்றன, எப்படி இத்தகு ஆபாச நடத்தைகள் செழுமையாக வளர்ந்து வருகின்றன, கிண்கிண்கின்றன, மக்கள் அவதியுறுகின்றன, என்பவற்றை அறிந்து கொள்வது கஷ்டமானதாகவா இருந்து வருகின்றன?

காங்கிரஸ் கழகத்திலும், கள்ளச் சந்தை தொழில்மோன் களுக்கும் ஏற்பட்டு இருக்கிற கட்டு ஒப்பந்தத்தில், காங்கிரஸ் சார்பில் பங்கு கொண்டவர்கள் (15-ம் பக்கம் பார்க்க)

பொருந்திய கும்பலாக இது மாறி வருகிறது. துவக்கத்தில், இக்குடும்பம், சூதாடும் பற்றும் மக்களையும், நல்லவர்கள் போல் நடத்துக் காலத்தை எதிர் நோக்கிக் கிடக்கும் வஞ்சகர்களையும் கயவர்களை யும் கொண்டு நுழைந்தது. ஆனால், காலப்போக்கில், பிந்தியவர்கள் தங்களுடைய நிலையை நன்கு வலுவாக்கிக் கொண்டனர், நேரடியானவர்கள் எவரும் அவர்களுடைய விவகாரங்களில் குறுக்கிட்டு அவர்களுடைய திருவிளையாடல்களைக் கண்டு பிடிக்க முடியாத தன்மையில்!

இதோ போக்கில்தான் இன்றைய காங்கிரஸின் நிலையும் இருக்கிறது. முன்னொரு காலத்தில் காங்கிரஸ் பொது மக்களின் ஸ்தாபனமாகவும், உழவர்களின் உழைவிடமாகவும் இருந்தது போய், இன்று, நாட்டுப் பற்று வானிப்பப் பொருளாக மாற்றிப் பெரும் பேசும் வஞ்சகர்களும், கள்ளச் சந்தையால் கொழுத்துப் பெருக்கும் தொழில் அரசுகளும் ஆதிக்கம் செலுத்தும் அரசு மானிகையாகிவிட்டது. இந்த உண்மை உத்தர பிரதேசத்தில் உள்ளங்கை நெல் விக் கனி எனத் தெளிவாகத் தெரிகிறது.

தேர்தல் நெருங்கி வருகிற இத்தருணத்தில், காங்கிரஸ் கழகத்தைக் குடைந்துகொண்டு இருக்கும் பிரச்சினை, தேர்தல் செலவிற்கு வேண்டிய பணத்தைப் பற்றியதாகப் போய் விட்டது. இச் சமயத்தில் நிலப்பிரபுக்கள் அள்ளிக் கொடுக்க மாட்டார்கள் என்பதைத் தெளிவாக உணர்ந்து கொண்டு இருப்பதால், காங்கிரஸ் கழகத்தின் கூர்மையான பார்வை தொழில் அரசுகளின் மடியைக் கூர்ந்து நோக்குகிறது. இதற்குத் தொழில் அரசுகளும் தங்களை

யன்மையோரும் உத்தர பிரதேச வாசிகளே யாவர். இந்தக் கும்பலுக்கு காங்கிரஸிலும், நாட்டு அரசியலிலும் எந்தவிதமான ஆதிக்கம் இருந்து வருகிறதென்பதைத் தொலைவில் இருப்பவர்களால் புரிந்து கொள்ள முடியாது. உத்தர பிரதேசத்திற்கு ஒரு முறை யத்திரை சென்று பிரத்தியயட்ச நடைமுறைகளில் சூழ்தல் எதச் செலுத்தி ஆராய்ந்தால் தான், இந்தக் கும்பலிடம் சிக்கிப் புள்ள அரசியல் ஆதிக்கத்தின் உண்மையான தன்மையை உணர்ந்துகொள்வது சலபமானதாரும்.

இந்த சூழ்ச்சிக்குப் பவின் கை மேலோங்கி இருப்பதின் பலனாகத்தான், காங்கிரஸ் குறுகிய நோக்கங்கொண்ட, சகிப்புத்தன்மையற்ற, பிற்போக்கு ஸ்தாபனமாக மாறி வருகிறது. ஒரு காலைத்தில் காங்கிரஸ் பொது மக்களின் ஸ்தாபனமாக இருந்தது ஆனால், இப்பொழுது, குறிப்பிட்ட ஒரு வர்க்கத்தாரின் ஸ்தாபனமாக, காங்கிரஸ் மிக வேகமாக மாறிக் கொண்டு வருகிறது.

இந்தக் குறிப்பிட்ட வர்க்கத்தில் எவர் எவர் இருக்கின்றனர்? இவர்களுடைய பண்பாடு என்ன? இவர்களுடைய நடவடிக்கையால் பொது மக்களுக்கு ஏற்படும் நன்மை தீமைகள் எவை எவை?

இக் கும்பலுக்கு, இச் சூது மதினருக்கு, பொதுமக்கள் நலன்களைக் குறித்து ஒரு சிறு வேலையும் கிடையாது. சொந்த இலாபம்தான் இக் கும்பலின் குறிக்கோள். சீன மக்களின் வாழ்வைச் சூறையாடி வந்த கோயின்டாங் கும்பலுக்கும் இக்கும்பலுக்கும் எந்த ஒரு வகையிலும் வேற்றுமை கிடையாது. சிறுசுச் சிறுசு பணம்

புதுமைப் பெண்

மாலில் மணி இருக்கும் வ. உ.சி பூங்கா கின் ஒரு மூலையில் அவன்—பூங்கா—அவன் இருந்தான். அவனது கையில் 'ஒரிஸ்' வசன புத்தகம் காட்சி யளித்தது.

பெண்களின் வாழ்வு ஆடவர் கூட்டத்தால் சீரழிக்கப் படுவதை எண்ணிக் கொண்டிருந்தான் அப்பொழுது அவன் முகம் சிவந்திருந்தது. அவன் ஒரு இலட்சியவாதி. அவனது தோழன் சிதம்பரம் அங்கு இன்னும் சிறிது நேரத்தில் வருவான் என்பது அவனுக்குத் தெரியும். தன்னையும் சிதம்பரம் கைவிட்டு விடுவார்கு என்று அவன் ஒரு கணம் எண்ணினான் அவனது முகம் இன்னும் அதிகமாகச் சிவக்க ஆரம்பித்தது. சிதம்பரத்தைச் சேர்ந்த அளவாட நம்ப முடியாது அப்பொழுது அங்கு சிதம்பரம் வருகின்றான்.

'பூங்கா' சிதம்பரம் அழைத்தான்.

'வாருங்கள்' அவன் முகத்தை மறிந்து பக்கமாய்த்திருப்பிக் கொண்டான்.

"வரவேற்கும் முறை..."

சேரியாகத் தானிருக்காது. ஆடவர்களைப் பற்றி எண்ணி விட்டேனல்லவா?

மாலில் சேர்த்துக்கொண்ட மந்திரி தன்னை நினைந்து காற்றை விசும் இதை உலகாசமான நேரத்தில் பொறி விசும் வார்த்தைகளால் உள்ளத்தை வன் புண்ணுக்கு ருப்பூங்கா, உலகம் மிக மிகப் பொல்லாதது தான்....

"என் மொழிகளைச் சந்திக்காதே பூங்கா"

"தங்கள் மொழிகளைச் சந்திக்கவில்லை. சமூகம், சாத்திரம், சம்பிரதாயம், ஆதி காரம், அந்தஸ்து இவைகளைப் பார்த்து நடுங்கும் தங்களைப் போன்றவர்களின் கொள்கை நெஞ்சத்தைத் தான் நான் சந்திக்கிக் கின்றேன் சுவை சொட்டச் சொட்ட சிரித்த தம் பேசுவன் என்று கூற முன்வருகிறீர்களா? அப்படி முன் வந்தாலும் 'திருமணம்' என்ற சொல் காதில் கீழும் பொழுது....."

'மண மாலையுடன் உன்னைத் தேடி ஒட்டோடியும் வருவேன் பூங்கா"

"உண்மையாகவா?"

"இன்னுமா சந்தேகம்....."

".....ஆம். இப்பொழுது கூறிய மொழிகளினதான் சந்தேகம்....."

"சந்தேகம்! நம்பிக்கையின்மை!"

"பெண்டிர் சமுதாயம் ஆடவர் கூட்டத்தின் மீது வீச வேண்டிய ஈட்டியல்லவா அது?"

"பூங்கா! உன்னைப் போன்ற பெண்களை....."

"பார்த்திருக்க மாட்டீர்கள். பார்த்திருக்கமுடியாது. என்னைப் போன்ற பெண்கள் இந்த நாட்டிலே இருந்தால். குளிர்ந்த மொழி தேசி, குயில் மொழிப் பெண்களின் பருவத்தைச் சூரையாடி, சமுதாயம் சீறும் பொழுது அவர்களைக் கைவிட்டு, அங்கனம் கைவிடப் பட்ட இளம் பெண்கள், சிப்சாரப் படுகுழியில் தள்ளப்பட்டு நலிந்து விடுவோமோ என்று அஞ்சி, கருவைச் சிதைக்கும் பணியிலிறங்குவதைப் பார்க்க முடியாது! என்னைப் போன்ற பெண்களிருந்தால், காதலில்

நேற்றகத்திமுனைக்கு உயிரைப் பிழிமீட பாவையரைப் பார்க்க கொண்டு அவர்களை வேதனைச் சாலை யில் நடமாட விட்டுவிடுவார்கள். "விபசாரம்" என்ற சொல்லே அழிந்து போயிருக்கும்."

"கண்ணென்ற வாழ்வு ஒரு கணம் மூடிக் கொள்ளுங்கள்"

"தரையில் படர முடியும். என்னுடைய அப்படி வாழ விரும்பவில்லை."

"பூங்கா! பெற்றோரைப் பணக்க வேண்டுமே என்பதைப் பாராது பகட்டான வாழ்வுக் கெல்லாம் ஓர் முற்றுப் புள்ளி வைத்துவிட்டு, அந்தஸ்துக்கும் அதிகாரத்துக்கும் பிரிவுபாரம் கொடுத்துவிட்டு உன்னை நான் இன்றே திருமணம் செய்யுது கொண்டால்....."

"என் வாழ்க்கை நாடகத்தின் கதாநாயகரே தாங்கள்தான் பிரபு."

"கற்பூரப் பெட்டகமே, இப்பொழுதேனும் நம்புகிறாயா?"

என்று சொல்லிக் கொண்டே பூங்காடியைத் தழுவு முயன் றுள் சிதம்பரம்.

"மன்னித்து விடுங்கள். என்னைத் தாங்கள் விரும்புவது உண்மையானால் தயவு செய்து என்னைத் திருமணமாகும் உரை தொடராதீர்கள்."

"என்? என்ன?"

"ஆண்களின் ஸ்பரிசும்; பெண்களுக்கு மயக்க மருந்து."

"பெண்களின் கண்களில்லவா ஆடவர்க்குப் போதை தரும் மது."

"அது இன்பத்தைத்தானே தரும். துன்பத்தைத் தராது."

"அப்படியானால்....."

"ஆண்களின் ஸ்பரிசும் பெண் களுக்கு மயக்க மருந்துதான். பெண்களைத் தொட்டுப் பேசு,

"கண்ணீர் என் போன்ற பெண்களது கண்களின் வாழ்க்கைச் சாக்கு. இந்த நாட்டிலே காதல் என்பது எங்கே நடைமுறையில் செய்து காட்டப்படுகிறது? காதல் என்னும் சொல், தமிழ்நாட்டு இலக்கியச் சந்தையிலே மூத்தாளர்களுக்கும் உரியதாக மட்டுந்தான் பொருளாக உம்."

இருக்கிறது? உம். விடு பூங்காடி பெருமூச்சு விடுகிறான், பெருமூச்சு விடுகிறான், "பூங்காடி, பெருமூச்சு விடுகிறாயா?"

"அது ஆனந்த வாழ்கிறகு ஓர் அஸ்திவாசகல்?"

இரக்கமாட்டாயா?"

"....."

"சிரித்தால்தான் நீ போர்க முடியும்?"

பூங்காடி சிரித்தவிரிசுறான். "பூங்காடி"

"பூங்காடி, நீ உண்மையிலேயே ஒரு புதுமைப் பெண் தான். நீ என்னிடம் பேசிய பேச்சுக்கள் மட்டும் நமது புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசனுக்குத் தெரிய நேர்தால் 'புதுமைப் பெண்' என்ற தலைப்பின் கீழ் உன்னைப்பற்றித் தெள்ளுதலில் ஒரு காலியம் பாடி தமிழகத் துக்கு அர்பணித்திருப்பார்."

"புதுமையைப்பற்றிப் பாட இந்த நாட்டில் அவர் ஒருவருக்குத்தானே ஹதரியம் இருக்கிறது." என்று சொல்லிக் கொண்டே பூங்காடி சிதம்பரத்தைப் பார்த்தான். இருவரும் நடந்தனர்.

அப்பொழுது "இருட்டறை யில் உள்ளதா உலகம்," என்ற பிட்டை வாருவி பாடவில்லை. —அதன் அருகே சென்று கொண்டிருந்த ஒரு கல்லூரி மாணவன் இனிமையோடு பாடிக்கொண்டே சென்றான்.

"கலங்காதே பூங்காடி."

முடித
ந்நைப
புதீதச
தரஸ்
தேகாவி

விசம்பரக்குடி, தி. ம. கழக மாநிலம்.

தி. மு. கழக மாதிரி

ஜி.வரலக்ஷ்மி

உணர்ச்சியுடன் நடிக்கும்
உன்னத சித்திரம்...

பிரகாஷ் பிரசாத்தின்

அண்ணி

தமிழ்

பிரகாஷ் பிரகாஷ் ராவ்

நேஷனல் பிக்சர்ஸ், சென்னை.

END OF
ISSUE